

Seriøst for sjovt. Kan teenagekoden overhovedet knækkes?

Et mikro- og midi-perspektiv på "frafaldsproblematikken"

Vejen 26.november 2014

Hvad er der på menuen?

- Det trænere og ledere tror der årsagen til frafald har sjældent noget med virkeligheden at gøre – et par indledende statements
- "Det handler IKKE om" - en opsamling på en række frafaldsundersøgelser i indenfor fodbold, håndbold, basket, svømning og gymnastik!
- "Vi skal have Meta på banen" – om behovet for den metaintentionelle forening i forsøget på at knække frafaldskurven!

Hvis man skal knække frafaldskoden er det vigtigt at få gjort op med "religiøsiteten"

□ Klubformænd:

1. Fordi de er pressede på tid pga. af stigende lektiemængde, erhvervsarbejde, fester m.v.
2. Fordi faciliteterne er for dårlige
3. Fordi de er blevet "trætte af aktiviteten"

Udøverne:

Manglende progression i træningen

- Fællesskabet smuldrede
- Tidspres pga. af lektier i overgangen til ungdomsuddannelse...

Indsatsen skal målrettes mod de forskellige Idrætssegmenter – og dem er der altså nogle stykker af!

Der er stor forskel på de motiver der ligger til grund for idrætsdeltagelse afhængigt af hvilket "segment" man tilhører:

- Dem der går til "noget" – og dem der går med "nogen"
- Dem der har valgt selv og dem der er blevet "kraftig opfordret"
- De tidlige og de sene startere....
- De alsidige...der dyrker idræt og alt muligt andet...
- De tryghedssøgende individualister
- De fokuserede aktører – dem der vil udvikling
- De fokuserede stræbere – dem der vil vinde
- De ressourcestærke og fleksible....
- Dem der har en idrætshistorie med hjemmefra og dem der ikke har!

Og så skal man vælge sine slag med omhu....

- Urbanisering er må formodes at være et grundvilkår...
- Individualisering er et nok også kommet for at blive!
- Landets efterskoler går nok ikke alle sammen konkurs i morgen
- Måske overraskende for nogen findes der andre meningsfulde fritidsinteresser end organiseret idræt....
- Foreningslivet/organisationer skal fokusere på det de reelt kan påvirke – og forholde sig kreativt til ”resten”!

**Tidspres, kærester, manglende fleksibilitet,
venner der stopper, sure trænere,
“aktiviteten blev kedelig”, faciliteter mv.**

er yderst sjældent den primære
årsag til at det enkelte barn og unge
vælger organiseret idræt fra.....

Når idrætsdeltagelse bliver en arena for selvvalg

Perspektiver på idræt og frafald i 3-5.klasse

Man går ikke til idræt for at være sammen med sine venner – man går til idræt for at blive bedre! – og man stopper hvis der ikke er progression i aktiviteten!

Hvad er vigtigt når man "går" til noget?

- At have det **sjovt** (90 pct.)
- At have det **godt** sammen med de andre (84 pct.)
- At blive **bedre** til min sport (83 pct.)

- De vil gerne træne mere end både klubber og forældre "tror"!
- Det at mestre noget IRL bliver stadig vigtigere i en ungdomskultur hvor det virtuelle fylder stadig mere!

”...Han kunne ikke forklare hvad man skulle gøre i stedet...” – ”fagligt” svage trænere!

- Seks ud af ti U10-12 trænere indenfor fodbold er primært blevet trænere fordi de havde tid – men tid og faglighed behøver ikke hænge sammen!

Hvad skal en træner kunne for at være god?

(1) Han skal vide noget om fodbold og kunne fortælle om det.

(2) Han skal også kunne fortælle, hvad man skal gøre næste gang i stedet for bare at tie stille hele tiden.

(3) Han skal også kunne styre sit temperament. Han skal også vide, at børn ikke er så gode som dem på landsholdet.

(4) Og så skal han sørge for at der ikke er nogen, der 'disser' hinanden for meget! (Fodboldspillere, 4-5. klasse)

”Det kan godt være at du stadigvæk synes jeg ligner Messi,
men...”

- Fritidsliv er blevet en arena for selvvalg...og det er ikke altid at mor og far har valgt rigtigt!
- - **Jeg stoppede også til svømning, da jeg havde lært det, mine forældre krævede, at jeg kunne. Jeg syntes ikke, det var en sjov sport, og vandet var koldt.**
- **(Julius, 4. klasse, spiller fodbold)**
-

De store er for store og de små er er for små!

	Mindst en gang i ugen (pct.)
Fodbold	40
Svømning	19
Håndbold	16
Gymnastik	14
Ridning	10
Badminton	10
Andre	43

- **Udfordringen er så ofte at når man selv vælger i 3-4.klasse, så vælger man ofte trygge arenaer – de kendte idrætter – hvilket reelt er en medvirkende årsag til at en stor gruppe falder fra når de er teenagere....- fordi kvaliteten er får dårlig for bredden i de store idrætter og idrætsmiljøerne er for skrøbelige i de "små"!**

Dem der begynder sidst stopper først!

- De bliver aldrig gode nok....de er allerede 1000 timer bagud....!

(1): Når man som jeres børn har spillet i 5-7 år, så er det meget svært at komme ind og være 12-13 år og være ny. Hun har været ved at stoppe pga. det...

(2): Problemet er også, at der mangler sådan et begynder-hold, så du bliver jo bare kastet ind i det for fuld drøn! Det kan være hårdt og måske også lidt et chok.”(Forældre til U14-spillere)

- Ofte forstår deres forældre hverken projektet eller foreningen!
- Halvdelen af de forældre der sender deres børn til U10-12 fodbold angiver at de ikke føler sig fortrolige med foreningskulturen....

”...Du skal lige have lidt mere fysik...” - man ikke er ”god” nok i overgangen fra ”børne- til ungdomsidræt”

- Den klassiske ”Matthæus-effekt”.....som betyder at en del af dem der er født i 2.halvår mister lysten!

”...Der var nogle på holdet der ”dissede” os andre...!

- Én ud af fire angiver at opleve mistrivsel i forbindelse med deltage i organiseret idræt – 14 pct. angiver at de er stoppet som følge af mistrivsel...

Når såvel kvalitet som relationer fastholder!

Perspektiver på frafald i aldersgruppen 13-18 år

”Vi varmer lige lidt op og spiller til to mål” -manglende progression og misforstået syn på breddeidræt...

- De næstbedste vil også gerne være bedre!
- Breddeudøvere oplever at kvaliteten er alt for dårlig!

Så blev vi pludselig slået sammen med spillere fra en anden klub/årgang"- når fællesskaber smuldrer!

"...Jeg har spillet i rigtig mange år og elsker spillet, træningen og miljøet omkring sporten. Sidste blev jeg rykket op som senior – et år før jeg "skulle" og jeg oplevede det som meget ensomt! Jeg var jo vant til at spille med nogen jeg havde kendt i mange år, og pludselig skulle jeg sidde i et omklædningsrum med nogen jeg kun kendte fra nogle få fælles træninger. Jeg følte ikke rigtig at vi havde noget til fælles – jeg gik i 2.g og de var i gang med uddannelse eller arbejdede. På et tidspunkt fik jeg problemer med knæet og havde samtidig også mange lektier....og så kom jeg ligesom bare ikke i gang igen....
(U18/1.årsenior)

Flertalsmisforståelser.....

- ” Jeg får ikke tid når jeg skal i gymnasiet”

”Det der SRP – er det så vigtigt?”

- Når trænere og ledere ikke har fokus på andet end selve aktiviteten.....

”Det koster kassen at gå på handelsskolen”

- Erhvervsarbejde, fester og afleveringer er til forhandling.....!

Når miljøerne bliver for små....

- At der er for mange små miljøer som bliver for skrøbelige....forstået som at når der er to der tager på efterskole er der ti andre der stopper....

Specialisering

- "...Jeg kunne rigtig godt li' selve spillet, men jeg er bedre til at spille fodbold og da jeg blev udtaget til sådan noget "talentnoget" havde jeg ikke både tid til skole, basket og fodbold fire gange om ugen"(U16-basketspiller, bredde)
- Det er vanskeligt at kombinere "idrætter" pga. af den høje træningsfrekvens...

OG?

Hvis man som foreninger/organisationer skal gøre et seriøst forsøg på at "knække" koden kræver det en række koordinere tiltag!

På trods af af alle interviews med Niklas Bendtner bliver man klogere af, at spille fodbold – om behovet for at få META på banen!

- Det kræver foreninger og organisationer der er bevidste om at arbejde med at fastholde udøver indledes samme dag som de begynder!
- Det fordrer en klar "Rød tråd" der beskriver "projektet" både på og udenfor banen – og reelt har vi i fremtiden brug for flere såkaldt metaintentionelle foreninger, der kan italesætte et bredere projekt end blot at vinde...

Fra vugge til krukke – vi ved hvad vi vil....

- En klar strategi for hvordan de fem-årige bevarer lysten til idræt når de er femten år gamle....strategier der klart beskriver:
- Hvilke såvel idrætsfaglige som generelle kompetencer vi ønsker at bibringe udøverne
- Progression der ikke blot er knyttet til det idrætsfaglige
- På hvilket alderstrin foreninger i landdistrikter begynder at arbejde sammen for at fastholde større miljøer m.v.

Det kræver at man formår at kommunikere til forældre!

- Et godt samarbejde med mødre er effektivt værn mod frafald til og med 6.klasse – men det kræver at de forstår projektet – og det med neuroplasticitet, robusthed og livsmestring vil de rigtig gerne høre mere om....
- Hvis man lykkes med at overbevise mødrene er man kommet rigtig langt i forhold til kommunikation!

At man i praksis er en nysgerrig og lærende organisation

- Hvad synes du er det sjoveste ved at gå til gym?
- Hvad synes du er det mindst sjove ved at gå til fodbold?
- Hvad kunne gøre det endnu sjovere at gå til hestning?
- Hvad kunne gøre at du holdt op med at gå til synkronbowling?
- Hvad kunne du godt tænke dig at blive bedre til?

Og et par skud fra hoften....

- At vi uddanner trænere og ledere til projektet såvel indenfor som udenfor måtten....og udfordrer dem til at være mere nysgerrige!
- At forbund skaber ydre rammer der gør muligt at kombinere uddannelse, arbejde og idræt – f.eks. at man spiller u18-kampe søndag kl 13!
- At vi udvikler fleksible tilbud til dem der ønsker dette – og fastholder de faste aktiviteter for det store flertal af unge der reelt efterspørger dette til og med ungdomsuddannelserne...
- At man systematisk arbejder med at gøre de store miljøer mindre og de små miljøer større...

Og til sidst.....

God arbejdslyst.....